

Minna Azizis tale ved Røst og Mino Ung tager ordet

Taler

Minna Azizi

Dato

5. oktober 2021

Sted

Glyptoteket, København

Har du nogensinde dømt en anden person? Forventet noget ud fra en persons beskæftigelse, udseende, etnicitet og måske ud fra noget helt andet. Jeg tror det meget normalt, men det ikke rart, især når det omhandler ens etnicitet, især når man er den eneste der ikke griner.

Jeg vil gerne fortælle jer en historie om dengang jeg følte mig dømt ud fra mit udseende og etnicitet. Men først vil jeg give jer lidt baggrundsviden.

Min familie og jeg kommer fra Østkurdistan, vi er ikke religiøse, og derfor har mine forældre givet mig og mine søskende friheden til selv at vælge hvad vi ville tro på. Jeg tog først stilling til det da jeg var 21, hvor jeg selv valgte at tro på islam. Selvom mig og mine søskende havde samme udgangspunkt, så valgte de en helt anden vej. De tror ikke på noget og er derfor ateister. Det viser at hudfarve ikke har noget at sige i forhold til hvad man tror på. Historien er fra da jeg stadig ikke havde taget stilling til hvad jeg helt skulle tro på, hvis jeg overhovedet skulle vælge. Om jeg overhovedet ville tage stilling til at vælge, vidste jeg ikke en gang.

Det var en helt almindelig historietime på gymnasiet. Vi sad alle sammen og lyttede til vores lærer, som havde, skrevet alle de 5 søjler på tavlen, inden hun nåede at sætte det sidste punktum, så vender hun hovedet over skulderen og siger, ”er det ikke rigtigt Minna”, mens hun kigger direkte på mig. Så svarede jeg lidt nervøst, ”det ved jeg ikke.” Der kom en akavet stilhed i klasseværelset. ”Altså jeg er ikke muslim, hvis det er det du tror.” Hun kigger helt overrasket på mig, ”nå, jamen er du så kristen?” ”Nej, det er jeg heller ikke” så kigger hun helt

opgivende på mig, "hvad er du så?" Jeg afslutter så med at jeg ikke tror på noget bestemt, men kun Gud.

Dernæst vender hun hovedet mod den anden brune elev i klassen, og stiller ham samme spørgsmål. Alle elever grinte. Men ikke mig.

Det kan måske lyde som et uskyldigt lille eksempel fra undervisningen. Og det var selvfølgelig heller ikke fordi jeg var helt ødelagt. Men jeg var alligevel påvirket af det, og har tænkt meget over det siden. For hvorfor antog hun at jeg var muslim, bare fordi jeg ser ud som jer gør? Og hvis hun gerne vil have hjælp fra elever med viden om islam, hvorfor spurgte hun så ikke bare ud i rummet?

Vi mennesker er desværre en smule dårlige til at lade være med at sætte hinanden i bås, og derfor er vi med til, at påvirke vores medmennesker, så at de føler sig anderledes og forkert. De her former for antagelser får en person til at føle, at de ikke hører til nogen steder. Burde man være muslim fordi man har rødder i Mellemøsten? Nej slet ikke. Der findes et hav af mennesker derfra, og ikke alle tror på det samme. Burde jeg så være kristen? Nej, man kan tro på lige det man vil.

Etnicitet og hudfarve har ikke noget at sige i forhold til religion, og derfor skal vi følge det råd, som vi fra barnsben har fået fortalt, aldrig døm en bog på dens omslag.

Kilde

Manuskript modtaget fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Agitationstale

Relateret

Amar Khalils tale ved Røst og Mino Ung tager ordet
5. oktober 2021

Marek Azoulays tale ved Røst og Mino Ung tager ordet
5. oktober 2021

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/minna-azisis-tale-ved-rost-og-mino-ung-tager-ordet>